

Ona

ONA

No visc assossegada
a ritme de la teva simfonia, romança o balada
que em portes allà on tu vols
vagabunda viatjant sempre incansable
d'aquí i d'allà amb el meu va i ve,
d'una costa a l'altre,
d'un penya-segat a una platja.
Alguns em maleeixen,
altres em desitgen
la majoria aclaparats m'admiren
xocant amb les roques o esquivant a les gavines.
Enamoro a individus amb roba ajustats
i taula de fusta
que amb mi senten goig enlairats.
Em fas córrer i no tinc pressa
o vull córrer i em tens arrestada,
com bassa d'oli m'ofenen
o sóc ferotge que escuma trec de les entranyes.
Faig dansar a iots i barques
i als vaixells, grans mostres del mar
m'hi arrimo com vella xafardera
i si estic massa juganera
algun ensurt els hi puc donar.
Vent no m'abandonis
o moriré com ona del mar.

JBF 31.03.2015

173 Persones han vist aquesta poesia